

for Finansministeren, som da forelægger dem for Toldraadets Appeludvalg, der ved Behandlingen af disse Sager tiltrædes af 3 Medlemmer, repræsenterende Handelen med de afgiftspligtige Varer samt Arbejdere og Arbejdsgivere indenfor Chokolade- og Sukkervareindustrien. Disse Medlemmer udnævnes af Finansministeren efter Indstilling af de paagældende faglige Organisationer. Det er den samme Ordning, som findes ved Tobaksbeskatningen.

Disse er de vigtigste af de af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer. Jeg vil gerne til Slutning anbefale ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag og vil anbefale mine Partifæller og de Konservative at stemme imod de Ændringsforslag, som findes fra Mindretallets Side.

Wilmann: Maa jeg sige til den ærede Ordfører for Flertallet, at den Opgave at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag bliver let, der er nemlig ingen. I øvrigt skal jeg med Hensyn til de af Flertallet stillede Ændringsforslag udtale, at da vi fra Socialdemokratiets Side, som allerede bebudet ved første Behandling og som udtalt i vor Betænkning, agter ved tredje Behandling at stemme imod det foreliggende Lovforslag, ønsker vi hverken at stemme for eller imod de foreliggende Ændringsforslag, vi ønsker ikke at have nogen som helst Lod eller Del i, hvorledes dette Lovforslag kommer til at se ud ved den endelige Behandling. Saa meget kan jeg dog sige, at de foreliggende Ændringsforslag har ikke forskønnet Lovforslaget, i alt Fald ikke synderligt, maaske paa enkelte Omraader, men til Gengæld er der kommet en vældig stor sort Plet til, nemlig Bestemmelsen om Kakaopulver. Forholdet er jo det, at en stor Mængde Mennesker har ombyttet Kaffen med Kakaoen, som ogsaa turde være en fuldt saa god Drik som Kaffe. Jeg drikker for Resten selv Kaffe, men det er i og for sig ikke rosværdigt, der er ingen Tvivl om, at som Næringsmiddel staar Kakao langt over Kaffe. Og det er jo navnlig en særlig Kreds af Befolkningen, nemlig alle de, der slutter sig til Afholdsbevægelsen, som specielt bruger Kakao til at erstatte Kaffe. Denne Bestemmelse har sandelig ikke pyntet paa Lovforslaget eller gjort det lettere at acceptere, og jeg antager ogsaa, at de Herrer ikke vil faa Afholdsmændenes Tak for denne Ændring, naar de kommer ud i Landet og skal tale ogsaa til dem. Som sagt, vi agter ikke at deltage i Afstemningen over disse Ændringsforslag. Vi ønsker, at dette Lovforslag

helt og holdent skal staa for Flertallets Regning.

Korsgaard: Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør gaa til at gennemføre dette Lovforslag med de foreliggende Ændringer, hører hjemme ved Lovforslagets tredje Behandling. Det, der her skal drøftes, er kun, om de Ændringsforslag, der stilles, er Forbedringer, om man gennem dem vil give Lovforslaget en saadan Skikkelse, at det ikke vil kunne blive væsentligt bedre. Det ærede Medlem Hr. Wilmann mente, at Lovforslaget ikke er blevet forbedret under Udvalgsbehandlingen. Jeg er absolut af modsat Mening. Det ærede Medlem pegede specielt paa, at Lovforslaget ogsaa var kommet til at omfatte Kakao, og at der derigennem var sket en Forringelse; men skal man overhovedet kunne faa en rimelig Kontrol, tror jeg, det er ganske nødvendigt, at dette Produkt tages med. Den ærede Ordfører for Udvalget var ogsaa inde derpaa og forklarede, af hvilke Grunde dette var nødvendigt. Naturligvis maa man finde det beklageligt, at et Nydelsesmiddel beskattes; man maa beklage det paa deres Vegne, der ønsker at nyde det. Jeg kan imidlertid ikke erkende, at Kakao som saadan er en Nødvendighedsartikel, og som Følge deraf kan jeg paa ingen Maade erkende, at man rent principielt kan anføre tilstrækkelige Grunde for, at man ikke, naar Staten er i Nød for Penge, kan lægge Skat paa en Vare som Kakao. Paa den anden Side kan der være Tilfælde, hvor Kakao i Kraft af enkelte Menneskers Konstitution maaske er et nødvendigt Næringsmiddel, men overfor saadanne Tilfælde er der ogsaa gennem Lovforslaget givet Ministeren Mulighed for at fritage for Skatten. Herigenem mener jeg, at man har naaet, hvad der med Rimelighed kan forlanges.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann kom i øvrigt ikke ind paa Ændringsforslagene, idet han, som sagt, ansaa dem for at betyde en Forringelse af Lovforslaget. At Procenten nedsættes fra 30 til 25, maa dog ud fra det ærede Medlems Opfattelse betragtes som en Forbedring (*Wilmann:* Provenuet er det samme!). Det ærede Medlem siger, at Provenuet er det samme. Af denne Afbrydelse synes det at fremgaa, at det er det ærede Medlem meget ubehageligt, at Staten faar Penge. Dette kan jeg nu slet ikke forstaa. Enhver vil sikkert erkende, at Staten i allerhøjeste Grad har Brug for Penge, saa hvis disse Penge kan skaffes, uden at det medfører nogen nævneværdig Byrde, burde der være Enighed om,